

βρομώ

βρομώ κ. **βρομάω**, ρ. [<αρχ. βρομέω -ῶ <βρόμος], βρομώ. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) αποκαλύπτω μυστικό ή απάτη, προδίδω: «ποιος βρόμισε στη γυναίκα μου πως έχω γκόμενα την τάδε;». **2.** διαδίδω: «βρόμισε στην πιάτσα πως θ' ανέβαλαν το διαγωνισμό, κι επειδή τον πίστεψαν και δεν πήγε κανένας, πήρε τη δουλειά». **3α.** στο γ' πρόσ. **βρομάει**, υπάρχει σε αφθονία: «βρομάει η αγορά απ' το είδος που σκέφτεσαι να εισάγεις». **β.** (για υποθέσεις ή καταστάσεις) υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι πίσω τους κρύβεται κάποια απάτη, κάποια διαφθορά ή ανηθικότητα: «φαίνεται καθαρά πως η υπόθεση βρομάει, γι' αυτό και ο εισαγγελέας επενέβη αυτεπάγγελα». (Ακολουθούν 44 φρ.)·

- απ' όπου κι αν τον πιάσεις, βρομάει, βλ. λ. πιάνω·

- βρομά η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- βρομάει και ζέχνει, (για πρόσωπα) **α.** είναι παρά πολύ ακάθατος, πάρα πολύ βρόμικος, και για το λόγο αυτό αναδύει αφόρητη δυσοσμία: «μόλις καθίσει δίπλα σου, σου κόβεται η αναπνοή, γιατί βρομάει και ζέχνει». **β.** είναι αισχρός, ανήθικος, πρόστυχος, διεφθαρμένος: «αν σε δουν να κάνεις παρέα μ' αυτόν, που βρομάει και ζέχνει, θα πουν ότι κι εσύ είσαι το ίδιο κουμάσι!». **γ.** (για χώρους) υπάρχει μεγάλη βρομιά, μεγάλη ακαθαρσία, και για το λόγο αυτό να αναδύει αφόρητη δυσοσμία: «δεν είναι να μείνεις στιγμή κάτω στο υπόγειο, γιατί βρομάει και ζέχνει»·

- βρομάει μπαρούτι, βλ. λ. [μπαρούτι](#)·

- βρομάει μπαρουτίλα, μπαρουτίλα·

- βρομάει πτωμαΐνη, βλ. λ. πτωμαΐνη·

- βρομάει σαν λέσι, βλ. λ. λέσι·

- βρομάνε τα χνότα του, βλ. λ. [χνότο](#)·

- βρομάνε τα χνότα του απ' την πείνα, βλ. λ. [χνότο](#)

- βρόμισε η δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- βρόμισε τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- η μια της βρομάει (κι) η άλλη της μυρίζει, βλ. λ. [μυρίζω](#)·

- η μια της βρομάει (κι) η άλλη της ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#)·

- η μια του βρομούσε (κι) η άλλη του μύριζε, βλ. λ. [μυρίζω](#)·

- η μια του βρομούσε (κι) η άλλη του ξινίζε, βλ. λ. [ξινίζω](#)·

- η πορδή κι αν δε βρομάει, πάντα πορδή είναι, βλ. λ. [πορδή](#)·

- μέχρι να κουνήσει το ένα του πόδι, βρομάει τ' άλλο ή μέχρι να σηκώσει το ένα του πόδι, βρομάει τ' άλλο, βλ. λ. [πόδι](#)·

- μέχρι να σηκώσει το δεξί του, βρομάει τ' αριστερό του (ενν. το πόδι), βλ. λ. δεξί·

- ο ένας της βρομούσε (κι) ο άλλος της μύριζε, βλ. λ. [μυρίζω](#)·

- ο ένας της βρομούσε (κι) ο άλλος της ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- ο ένας του βρομάει (κι) ο άλλος του μυρίζει, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- ο ένας του βρομάει (κι) ο άλλος του ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- ο μουσαφίρης και το ψάρι, την τρίτη μέρα βρομάνε, βλ. λ. [μουσαφίρης](#).
- όλα του βρομάνε, δε μένει ποτέ ευχαριστημένος, ικανοποιημένος, δεν ευχαριστείται, δεν ικανοποιείται με τίποτα: «κουράστηκα να κάνω παρέα μαζί του, γιατί όλα του βρομάνε και συνέχεια γκρινιάζει».
- όποιον δεν τον αγαπούν και τα χνότα του βρομούν, βλ. λ. [χνότο](#).
- όσο τα σκαλίζεις βρομάνε, βλ. λ. [όσος](#).
- πέρσι έκλασε, φέτος βρόμισε, βλ. λ. [πέρσι](#).
- πέρσι ψόφησε, φέτος βρόμισε, βλ. λ. [πέρσι](#).
- πότε η μια της βρομάει κι (και πότε) η άλλη της μυρίζει, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- πότε η μια της βρομάει κι (και πότε) η άλλη της ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- πότε η μια του βρομούσε κι (και πότε) η άλλη του μύριζε, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- πότε η μια του βρομούσε κι (και πότε) η άλλη του ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- πότε ο ένας της βρομούσε κι (και πότε) ο άλλος της μύριζε, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- πότε ο ένας της βρομούσε κι (και πότε) ο άλλος της ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- πότε ο ένας του βρομάει κι (και πότε) ο άλλος του μυρίζει, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- πότε ο ένας του βρομάει κι (και πότε) ο άλλος του ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- πότε το ένα του βρομάει και (και πότε) τ' άλλο του μυρίζει, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- πότε το ένα του βρομάει και (και πότε) τ' άλλο του ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- το ένα της βρομάει (και) τ' άλλο της μυρίζει, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- το ένα της βρομάει (και) τ' άλλο της ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- το ένα του βρομάει (και) τ' άλλο του μυρίζει, βλ. λ. [μυρίζω](#).
- το ένα του βρομάει (και) τ' άλλο του ξινίζει, βλ. λ. [ξινίζω](#).
- το ψάρι βρομάει απ' το κεφάλι, βλ. λ. [ψάρι](#).
- ώσπου να κουνήσει το ένα του πόδι, βρομάει τ' άλλο ή ώσπου να σηκώσει το ένα του πόδι, βρομάει τ' άλλο, βλ. λ. [πόδι](#).